

BALLAROSITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: SITGES: trimestre, 1'50 pessetes;
ESPANYA: any, 7 ptes.; AMERICA: id., 2'50 pesos (or)

ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 9.
Telefon n.º 337

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
dels respectius autors. No's retornen els originals.

Catalunya per l'Autonomia

Acords transcendents

Reunit el Concili Permanent de la Mancomunitat, amb assistència dels parlamentaris adjunts i d'algunes de les persones designades per a formar part de la Comissió extraparlamentària, han acordat:

Primer: Convocar una reunió extraordinària de l'Assemblea de la Mancomunitat, amb assistència de tots els diputats a Corts i senadors electius de Catalunya per a sotmetre a llur deliberació i aprovació els acords que presentarà el Concili per assegurar la més immediata implantació de l'Autonomia.

Segon: Dirigir-se a tots els Ajuntaments de Catalunya, invitant-los que abans del dia 14 de gener prenguin un acord en el qual ratifiquin llur adhesió a les Bases d'Autonomia presentades al Govern i designin cada un d'ells un delegat que, en representació seva, assisteixi a una reunió general de Municipis de Catalunya per a deliberar sobre el concurs que han de presentar els Ajuntaments catalans per assegurar l'efectivitat dels acords de l'Assemblea.

Tercer: L'Assemblea de la Mancomunitat i la reunió representants de municipis seran coincidents i tindran lloc durant el vinent mes de gener.

sentada per la Mancomunitat als representants del Poder Central, ens ha fet la merced de deixarnos llegir una valenta fulla reveladora de un mascler redreçament per a desarrelar de aquelles terres el corromput i envilidor caciquisme que fins ara les ha tingut anestesades i ajupides.

Vegi's transcrit a continuació el text de referència:

Procediendo, según una frase famosa, como «dictadores al dictado» se han declarado a sí mismos representantes de Castilla unos cuantos individuos que, gracias a las peores artes electorales, ostentan representaciones de odiosas taifas políticas en las diputaciones castellanas, nidos del más vergonzoso y aborrecible caciquismo. ¿A quién consultaron esos señores, a quién pidieron poderes, de quién recibieron mandato para convertirse en embajadores de Castilla con motivo del problema catalán? ¿Al Pueblo? No, que el Pueblo jamás hacen caso, que al Pueblo jamás se vuelven sino para oprimirle, para explotarle, para medrar a costa de él. El mandato, los poderes y la representación de esos comisionistas del caciquismo solamente del caciquismo los han recibido. ¿Y quieren hacernos creer que ellos van a defender los intereses de Castilla? ¿Quiénes? ¿Ellos? La broma es demasiado cruel para que no deba ser tomada como un escarnio.

Esas gentes no se han movido jamás para aportar el menor beneficio a Castilla. Han tenido en sus manos el poder y a su devoción la mansedumbre extraordinaria de un pueblo sumiso y obediente. ¿Cómo han correspondido a estas circunstancias? Medrando ellos solos. A la hora presente, ¿qué es Castilla? Una realidad dolorosa que todos conocemos. Y esta realidad, ¿por qué existe? Porque los directores de la política castellana, esas gentes que ahora hablan de castellanismo, han hecho de esta región el campo de operaciones para las más infames piraterías. ¿Y van a ser ellos los que en estas horas críticas representen y conduzcan los sentimientos de Castilla? Quedaríamos deshonrados para siempre si tal consintieramos.

Acostumbrados a profanar todo, invocan ahora sacrilegamente el nombre de la Patria. ¡Pobre Patria, despedazada por ellos! ¡Son los mismos de 1898! Hablan

como entonces, se conducen como entonces. quieren perder a la Patria como entonces. ¡La integridad española! La unidad nacional! ¿Quién, sino vosotros, las ha puesto en peligro? ¿Creéis que si España hubiese tenido gobernantes honrados, inteligentes y patriotas se hubiese desatado en parte alguna el aborrecimiento que se siente hoy, no contra la patria española, pero sí contra el Estado español? Vosotros, políticos nefastos de las camarillas caciquiles, sois los responsables de la crisis a que ha llegado nuestra nacionalidad.

Se habla de Cataluña. Y se habla de ella insensatamente, como queriendo aumentar la legítima ira que allí se siente contra la pésima gobernación del Estado, como si hubiera empeño en aumentar las discordias intestinas de España, como si se deseara ver a Cataluña lanzada por caminos de arrebato. ¿Qué pide Cataluña? Una España federativa, como la quería un gran español: Pi y Margall, como lo es Alemania sin que la unidad del pueblo germánico sufra quebrantos. Quiere Cataluña, en la que es propio de ella, gobernarse por sí misma, libre de las trabas que le ponen los políticastrós de las pandillas oligárquicas adueñadas de la *Gaceta de Madrid*. ¿Qué interés de Castilla resulta lesionado por esa pretensión, que debe ser también la pretensión de Castilla si no queremos los castellanos pasar por el rebaño despreciable de la vieja política?

Pero la culpa de Catalunya es que se atreve a rebelarse contra la funesta política española, contra la envejecida y perjudicial organización del Estado, feudo de los jefezuelos que tienen montada la máquina del caciquismo. Y de ahí que éstos, previendo el peligro de que otras regiones hagan lo propio que Cataluña y acaben ellos por tener que ir a explotar negros pamús en el Muni o en Fernando Póo, que es donde todos debieran ser confinados a perpetuidad, inventen especies odiosas en que se presenta a Cataluña como enemiga del resto de España y se procura encender contra Cataluña su animosidad de las demás regiones. ¡Todo para que el señor Alba y otros lobos de la canada sacien envidias personales y construyan plataformas políticas sobre el legítimo derecho de Cataluña y de todas las regiones españolas a reclamar lo que legítimamente creen que es suyo o que los conviene!

¡Vallisoletanos! Se quiere sorprender vuestra buena fe llevándoos a una campaña caciquil contra Cataluña. Esa campaña la dirigen los albistas de la Diputación, los albistas del Ayuntamiento y los mandaderos del caciquismo aposentados en corporaciones que debieran ser la protesta viva y la acción enérgica contra los desmanes de una política que tiene cegadas

las fuentes del bienestar castellano. ¿Cuándo habéis visto que esas gentes hayan solicitado vuestro concurso para verdaderas obras de interés castellano? ¿Qué hay, señores caciques, del ferrocarril Valladolid-Vigo? Comerciantes vallisoletanos, ¿cuándo se os llamado por el Círculo Mercantil para concertar una acción encaminada a rebajar los tributos, a producir el abaratamiento de la vida, a aumentar las vías de comunicación en Castilla o a protestar contra el proyectado aumento de las tarifas de transporte por ferrocarril? ¿Y vais a ser tan cándidos que os prestéis a servir de comparsas al albismo, el que no hace mucho, expendedores de comestibles, os dejó en medio del arroyo cuando la tasa, como Alba os abandonó después de aquellas campañas que hicistéis en la Unión Nacional? ¿Vais a consentir que se apropien vuestra representación los pescadores en río revuelto que, obedientes a las órdenes del albismo, han organizado esa reunión de esta noche, la reunión en el Círculo Mercantil, donde sólo tendrán voz, según la convocatoria del acto, los cómicos previamente elegidos y ensayados para la farsa?

Por lo mismo que amamos mucho a Castilla, por venir batallando—cada cual dentro de sus fuerzas—contra el caciquismo que impide la vida próspera de Castilla, suscribimos desde aquí toda autonomía, por amplia que sea, que Castilla quiera, que Castilla demande. Pero no pasamos por que lo que Castilla reclame se esgrima como arma contra Cataluña ni contra ninguna otra región; no pasamos, no pasaremos, cueste lo que cueste, por que el movimiento caciquil presente usurpe la representación de Castilla; no pasaremos por que la caciquería vallisoletana quiera hacer de este pueblo un pelele al servicio de Santiago Alba y de los lacayos de Santiago Alba.

Vallisoletanos: Con Castilla, siempre; con el caciquismo, jamás. No consintáis que los caciques suplanten la personalidad de Castilla; no os prestéis a las maniobras de esa ralea aborrecible. Cuando os llamen, despreciadles, escupidles. No se merecen más. Para que Castilla viva es menester que el caciquismo muera. Si el caciquismo vive, Castilla continuará esclava. Confiamos en que todos vosotros nos ayudaréis a derrotar al caciquismo en esta batalla. Nosotros, tenedlo bien entendido, estamos firmemente dispuestos, como sea preciso, por todos los medios imaginables, pase lo que pase, a no tolerar por más tiempo la farsa que los caciques representan ahora prostituyendo el nombre augusto de Castilla.

Valladolid, 7 de Diciembre 1918.

Remigio Cabello, concejal; Eduardo G. Méndez, agricultor; Federico Landrove, profesor y concejal; Santiago Vega,

Alçament castellà

Un amic nostre que va roman- dre per les regions castellanes quan el mohiment en pró i en contra, per la petició de l'Auto- nomia integral de Catalunya pre-

industrial; Honorio Cernuda, médico y agricultor; José Garrote, médico, concejal y fabricante de harinas; Herminio Alvarez, industrial; Mariano Quintanilla, fabricante de curtidos; Abraham Polanco, periodista; Lorenzo Campuzano, concejal; Oscar Pérez Solís, escritor; Amadeo Arias, maestro nacional; Alfredo García Conde, concejal; Mariano Duque, industrial; Alberto Gil Albert, abogado.—(Si guen las firmas.)

1903-1918

Es comenta amb molta fruïció a tot arreu ont se fa tertúlia, un bat-i-bull que's diu existeix en la recaudació de l'impost de Consums, aquest impost que des de tres anys ençà està positivament venint a menys, quan precisament existeixen motius de sobres per a que succeís lo contrari.

Es parla d'un bon grapat de mils pessetes que ha anticipat el senyor arrendatari.

Es diu també que a compte del nou arrendament de les carns vacunes i llanars se ha fet un avençament de més de 1000 pessetes, equivalent a la part que correspon al mes actual.

I, per fi, se assegura, igualment, que an els tocinares se'ls ha entregat també una quantitat, 600 i pico de pessetes, que, així mateix, corresponen al mes que cursa.

Tot això es diu, i es repeteix, i es dona com a cosa certa, i es comenta com ja pod suposarse, a tot arreu ont se fa tertúlia...

A nosaltres, doncs, hem de confessar que no'ns fa fret ni calor l'enterarnos de tot això que, per lo insòlit, an alguns els causa tanta i tanta sorpresa.

Perque, al cap-de-vall, aquest especialíssim sistema d'*administrar* és el mateix, idèntic, que'l que anys enrera, fins al de 1903, venia seguintse: allavors, quan davant dels afers públics de la vila hi havia el mateix home que hi ha are.

Prou té raó sobrada l'adagi quan diu que

la cabra feta a saltà

salta sempre...

i sempre saltarà!

El Pessebre

Conferència donada en el Centre de N. D. de la Mercè, de Barcelona.

(Continuació)

Oh savis, malhaurats de vosaltres els qui heu ficat al cap de la gent, les dèries dels anacronismes i les propietats artístiques i històriques dels personatges i dels escenaris del Pessebre. La nostra gent, la

dels pessebres anacrònics, la dels pagesos amb barretina i els capellans amb teula, és la que ha interpretat el ver sentit místic de la festa de Nadal, al posar la Naixença del Senyor en mitg de nostre món actual. Per que Deu naix constantment en nosaltres i l'encarnació de Deu, és una acció contínua i palpitant a través dels segles, i és no un acte en un moment determinat de l'història, i en un lloc determinat del món, sinó un fet damunt la vida, i la vida som nosaltres, els vius, els d'ara, els que portem damunt dels nostres ossos la representació dels morts i dels que han de venir.

No hi ha anacronismes. El Naixement de Jesús no cal considerar-lo com un fet històric i circumstancial, amb determinació de temps i de lloc. Deu neix sobre la corrent palpitant del viure, sobre el pas dels segles i dels vestits i dels escenaris. Per això cada any, Deu neix sobre la gent de cada any i tots els actes de l'història santa viuen en el nostre món i palpitent en els nostres cors. El nostre Nadal de cada any, és la vida actual, obrint-se les entranyes, per a mirar al seu fons el Naixement, i com ella, el Pessebre nostre, esquerra la muntanya de suro, per a deixar veure en mitg l'humanitat actual la cova del Misteri, i és tot ell l'espectacle de la vida en moviment, mostrant-nos la seva causa, com si aquell nucli il·luminat de la cova, recatada en el fons de la vall, sigués el motor qui posa en moviment totes les coses i dona forma a les muntanyes i mena el créixer dels erbeis i els trafecs dels homes.

Damunt d'aquesta interpretació de la mística de Nadal, tan admirablement resolta pel poble, els homes aixuts hi han volgut posar la mà, reduint el Pessebre a una escena circumstancial esdevinguda en un moment de l'història i en un lloc determinat de la terra. L'investigació històrica, que si ha produït admirables beneficis, no deixa d'haver reportat també els seus perjudicis en l'esperit de les gentes que n'han fet un mal us, ha volgut canviar aquesta humanitat del Pessebre, que és la nostra humanitat, vestint els personatges, segons l'època del Naixement de Jesús a la Judea. Els paisatges han sigut també canviats i lo que arrencàvem de la nostra visió de cada dia per a posar-hi en mitg d'ella el Naixement del Salvador, ha estat canviat per un tristíssim paisatge oriental amb palmeres i ruïnes, tret de qualsevulga llibre dels viatgers romàntics de les darreries del segle XVIII. Pel pessebrista savi, per l'artista del quadre d'història, per l'erudit o el pretencios d'erudició, el Pessebre ha deixat de ser des d'aquell instant la vera idealització del gran aconeximent, per convertir-se en motiu de llum i de llum, en esplai artístic dels altres, en resolució de problemes perspectius, en quadre d'història en fi. Aquest és el Pessebre mort. És el Pessebre on se conta un fet que va passar un dia en una terra que no sabem on cau. No és el Jesús Infant que neix entre els humils, en la tenebra de la nit, en mitg del silenci i la gebror de les muntanyes, de les nostres muntanyes, de la nostra gent, de la que per nosaltres és tota la viva, la única humanitat.

Per que nosaltres som l'humanitat, i l'història i l'avenir, no son més que espectacles a l'entorn nostre, coses que giren a l'entorn de la nostra real i actualíssima existència, i tot lo que sia abstracte de nosaltres les coses, és llevar-los-hi la vida, per que la vida ve de nosaltres que som els vius i de la realitat, que és l'esfera on nosaltres vivim.

I de tot lo de la història, lo que menys se pot abstracte, són els fets Sants, per que atanyen a lo essencial de la humanitat que únicament nosaltres representem. Jesús és nat per tots els homes, i els únics

homes que hi han al món són els d'ara. I en mitg la nit; i la nit és per nosaltres, la nostra nit; i entre els frete de l'hivernada; i l'hivern per nosaltres, és l'hivern de la muntanya, amb els pastors nostres i els nostres llenyataires i els nostres erbeis i els nostres boscos, i els nostres rierols gebrats. I neix entre els humils, i els humils, essencials típics de la nostra humanitat, són aquets pagesos, i aquestes pastores, i aquestes filadores, i aquestes rentadores, i no els jueus de Judea, del segle primer de Jesucrist, i els paisatges orientals amb palmeres i ruïnes romanes fetes segons el Vitruvi i encapçades segons el romanticisme de l'any 70.

Mes cal observar, que aquest anacronisme-vivent, aquest actualisme que defenssem, deu tenir els seus límits dins del Pessebre; i això per a evitar lo que podríem anomenar el Pessebre futurista, el Pessebre dels automòbils i els aeroplans, de les torretes guarnides de ciment emmotllat, que diuen «Villa Pepita», de les fàbriques i els balnearis, dels alpinistes i dels sports de neu, del ferrocarril i del telèfon.

JOAQUIM FOLCH I TORRES

(Acabarà)

De més verdes ne maduren

El procés Mitjans

El passat dilluns, en la Sala de la Secció segona de l'Audiència provincial de Barcelona hi tingué lloc la vista de la causa contra el ex-regidor de aquest Ajuntament D. Joan Mitjans i Julià per desobediència a l'Autoritat i perllongació de funcions.

Dels vintiquatre testimonis citats a la vista, sols declararen els ex-regidors senyors Sebastià Carbonell, Antón Hill i Joaquim de Querol, els regidors Srs. Barra-china, Llansó i Bosch i els senyors R. Font, Secretari municipal, Joan Durán, Ramón Martí i Joan Serra.

Els restants testimonis van ser recusats pel Ministeri Fiscal, el qual demanà per al processat la pena de dos mesos i un dia de arrest major i multa de 125 pessetes pel delictes de desobediència, i sis anys, vuyt mesos i un dia de inhabilitació temporal i multa de 125 pessetes pel delictes de perllongació de funcions.

Deduccions de tot això: Que queda ben demostrat, una vegada més, que'l qui va mal aconcellat s'exposa imminentment a passar disgustos, sense cap finalitat positiva,—si no sols per fe'l *cheche*, com diuen en alguns països.

I en quant a certes declaracions prestades, cal apuntarne algunes dignes de passar a l'Història.

Per exemple: la d'En Bosch, de que ell és re... publicà, i la de En Durán, de que ell és socia... lista i el processat conserva...durista, i... ¡esparvereuse!: que per

aquesta raó no pueden verse i els separa un abismo... Ay!

Horror! Furor!... i turrans... i neules.

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL 30

La presideix l'Alcalde, assistint-hi el Segon Tinent, Síndic i els senyors Roba, Planas Robert i Padrol.

S'aprova l'acta de l'anterior, donant compte l'Alcalde de la llei referent a Pressupostos establerta pel Govern, adoptant l'any econòmic anglès que comença el mes d'abril. Emprò el propòs que encara que els d'aquest any no són aprovats, que començin a regir en totes les seves fases sense perjudici de lo que sancioni la Superioritat. Queda acordat.

S'autoritza a l'Alcalde per a conseguir un planol parcelari d'aquest terme dels que ha fet últimament l'Institut Geogràfic i Estadístic.

La Presidència dona compte de que passa la temporada d'hivern en nostra vila una Colònia Escolar de fills d'obrers acompanyada del seus professors entre els que hi ha el fill de l'Alcalde de Barcelona senyor Morales; dient que ell obsequia a dita Colònia i els mestres li han ensarregat dongui mercès i salut de la seva part al Consistori.

En Bosc diu que aquets alumnes i professors estaran en nostra vila fins que se agotin els fondos votats a l'efecte per entitats obreres i festes benèfiques celebrades per dits centres; proposa voti l'Ajuntament 100 pessetes per ells per que se allargui l'estada.

En Julià vol passi a Comissió per que se acaba l'any i els capítols del Pressupost referents an això estan agotats.

En Planas Robert diu que se'n votin la meitat i es fassi una subscripció que ell està decidit a contribuir-hi.

En Bosc insisteix, i finalment el seu quefe el convens que passi a Comissió.

Queden enterats, després de les explicacions de l'Alcalde, que degut a ses gestions no se apujarà el lloguer dels telèfons.

Llegida la llista de majors contribuents amb dret a compromissaris se acorda exposar-la al públic.

A petició d'En Planas Robert queden sobre la taula els nomenaments de joperaris de torn per a 1919 per entendre que n'hi ha alguns que els passen per alt fa més de 8 anys.

Queden enterats de que l'Administració de Contribucions ha aprovat el repartiment de urbana, rústica i industrial per al vinent any.

Igualment ho queden de que la Comissió Mixta de Reclutament ha declarat útil per al servei en files al jove Joan Bartés Marsal.

S'acorda facilitar uns documents relatius al jove Caferí Medina Alforges.

S'aprova el dictamen de l'arquitecte referent al cost de les obres de l'eixamplis del Cementiri que pugen 3955 pessetes amb el vot en contra d'En Planas Robert i Padrol.

S'aproven els comptes de varis industrials i passen a Comissió els dels operaris de torn que pugen a una munió de pessetes, especialment hi sona molt el paràgraf: «Per construir una tribuna magnífica...»

Es concedeix permís d'obres a En Manel Robert Mestre per a fer-les als números 24 i 26 del carrer Sant Bartomeu, i als senyors Joan Lluís Ramon

i Sebastià Vidal Dimas per a fer-les interiors a ses respectives cases.

A petició d' En Planas Robert es llegeix l'ofici d'adhesió de l'Arcaldia al miting celebrat a la «Casa del Pueblo» per l'Autonomia.

En Bosc es queixa dels treballs que passen per anar a les seves cases els que viuen a la barriada d' En Silvestre.

L'Arcalde promet atendre'l i s'aixeca la sessió.

Record de la Gran Guerra

Torpedejament d'un vapor davant la platja de Sitges

Davant de nostra vila, sobre el mitg-dia d'ahir, va ésser enforçat per un submarí un vapor mercant.

A l'escriure aquestes ratlles, ignorem encara detalls respecte el succés i la nacionalitat del vapor víctima de la ferocitat alemanya.

Moltes persones varen presenciar emocionades com el barco atacat s'anava enfonsant fins a desaparèixer per sempre de la superfície.

Amb aterradora freqüència llegiem notícies de la activitat dels sumergibles en nostres costes; però és aquesta una de les escenes que coneixiem per referències, i encara que suposem ha sigut salvada la tripulació del barco mercant i de que no corria greu perill gràcies al bon temps regnant i la proximitat de la costa, ha impresionat fortament a en aquest veinat que per primera vegada acaba de presenciar una d'aquestes lluites horripilants, de la campanya submarina sense restriccions organitzada per un govern militarista contra l'humanitat.

No van els sumergibles a desafiàr les escuadres enemigues en ses bases navals ni busquen les unitats de combat disposades per la guerra. Això seria demostrar un valor que causaria l'admiració del món per que demostraria l'objectiu o la necessitat d'emplenar un arma de combat amb condicions admisibles i d'un modo relativament noble.

Els governs dels Imperis centrals entenen que és més efectiu, de més efecte i sobre tot de menys perill, atacar barcos mercants indefensos que pelear contra acorassats i dreagnohuts de les escuadres aliades.

El submarí és comparable a la fera famolenca de carn, que traicionera espera en les fragositats de la boscúria, la pobra víctima per apresar-la entre ses urpes i

devorar-la, que no és altra la misió del submarí, que amagat sota l'aigua vigila la ruta d'un vapor per a sortir-li al pas i enfonsar-lo sense que les exclamacions i la desgràcia dels naufragats despertin una sombra de pietat en els sentiments embotats dels nous pirates.

No importa que'l barco sigui neutral i porti passatgers com ha ocorregut tantes vegades. L'objecte és destruir i sembrar el pànic per a veure si d'aquest modo el món se extremeix horroritzat i les nacions neutrals influeixen amb demanar la pau reconeixent el triomf de l'imperialisme espoleat per l'ambició de domini i la superioritat del militarisme prusià que ha sigut causa de la gran tragèdia.

P. DE LA B.

Sitges, 27 de Juny 1917.

(Les precedents ratlles deixaren de publicarse oportunament en aquestes columnes, a l'objecte d'evitar les conseqüències de la prèvia censura per a la Premsa, establerta en aquella ocasió en virtut de la suspensió de les garanties constitucionals.)

Dietari de la vila

DISSAPTE

A les set del vespre, en el Saló del Consistori es celebra la sessió de segona convocatòria de la Junta Municipal de Vocals Associats per a la discussió i aprovació dels Pressupostos.

La presideix l'Arcalde; assistinthi tres regidors de majoria, els de minoria senyors Barrachina i Planas Robert i els vocals associats Srs. Joan Jacas, Antòu Freixas i Isidro Mestres.

L'Arcalde proposa que per a abreviar la discussió s'aprovin els Pressupostos tal com va ferse en la sessió de l'Ajuntament, constant igualment com si se haguessin discutit totes les manifestacions de les minories fetes aleshores.

En Planas vol que's discuteixi, doncs alguns dels Vocals associats poden estar conformes amb les manifestacions fetes per les minories.

Contesta En Julià que 'ls vocals presents han examinat els «Presupuestos» i estan de conformitat amb lo que are se acordi.

Seguint, doncs, aquest criteri, es dona compte únicament de les instàncies presentades: dues que són relatives al capítol d'Ingresos i altres dues al de Gastos.

La primera d'elles, presentada per En Ramón Martí, va contra l'augment de les tarifes del Mercat, per entendre que qui en resultarà perjudicat serà el consumidor, i indicant a la vegada altres mitjans per a suplir lo que pod donar de ingress aquest augment.

L'Arcalde manifesta que'l Mercat té molts gastos, per les obres que s'hi han efectuat, i demana que no sigui admesa la esmentada instància.

Els Srs. Barrachina i Planas Robert la consideren encertada, manifestant el primer que l'augment caurà en efecte de

plè en perjudici del consumidor, i l'últim que avans la Plaça donava prou per a satisfer els compromisos, i creu que fent pagar els puestos fijos es cubriria lo que's posa d'augment.

En Julià manifesta que degut a la guerra la recaudació és tan poca, que enguany les 500 pessetes que han d'entregarse a l'Hospital com a amortització hauràn de treure directament dels fonsos del Municipi.

En Planas insisteix en els seus punts de mira; i posada la instància a votació, és rebutjada per 6 vots contra 2.

Llegida l'altra instància, firmada per En Joan Marsal i altres, en nom del «Fomento de Sitges», contra l'arbitri «Beneficios del veraneo» i en la que's demostra la illegalitat del mateix citant bon nombre de lleys que ho comproven, l'Arcalde diu que és una equivocació: que Sitges ha progressat molt en aquets últims anys i que degut als esforços del Municipi s'han vist augmentar les riqueses; que totes les disposicions aludides cauen per la seva base i que la Superioritat ja ha aprovat dos anys seguits els Pressupostos figuranthi aquest arbitri, i per això s'estableix amb el mateix un augment sobre la riquesa urbana i un 5 per 100 a l'indústria.

En Planas argüeix que la instància per si sola cita bé prous recursos legals per a evidenciar la illegalitat del famós arbitri; que dels esforços de l'Ajuntament se'n beneficia tot el poble, malgrat lo qual aquell sols vol ferse pagar a uns quants; que encare estan per resoldre els dos recursos presentats en contra, i que no se ha cobrat el repartiment del primer any an els que no han volgut, entre els quals s'hi compta ell, —i que consti.

L'Arcalde, sense contestar, passa la instància a votació; desestimantla per 2 vots contra 6.

Llegida altra instància, de En Josep Massip, interessant es treguin del Pressupost de Gastos les 500 pessetes que's consignen per a l'Aldia per gastos de representació, per no permetreho la llei, l'interessat s'ho defensa dient que tots els Ajuntaments ho han aprovat encare que la llei no ho permeti.

En Planas demana se accedeixi a lo sollicitat en la instància, i que quan el Alcalde fassi gastos de representació presenti el compte al Municipi, que a ben segur no's negarà a pagarli.

Rebutjada dita instància per 7 vots contra 2, se'n llegeix una altra, de don Joaquim de Querol, sollicitant que en el Pressupost s'hi consigni una quantitat per al nou Cementiri que ha de construirse.

La Presidència diu que ja figura en la relació de Sanitat. Es llegeix aquesta, es desestima la instància i, per fi, queda la sessió aixecada.

DIMECRES

Com a primer dia de l'any, s'han apujat els bitllets del ferrocarril en un 15 per 100. ¡I això que tot s'abaixa!

† Reb cristiana sepultura el cadavre del conveí resident a «La Plata» Felip Estarí Santos, que ha deixat d'existir als 69 anys d'edat.

A sa afligida muller, fills i demés de la família enviem nostre pèsam.

DIVOUS

En l'Església parroquial aquest matí se uneixen en matrimoni els joves En Baltasar Comas Milà i Na Refelà Raventós Giralt, beneint l'acte Mossèn Antolí Vancell i essent testimoniat per Francisco Paretas Almirall i Antòu Carbonell Cartró. Moltes felicitats.

Noves varies

El passat dijous en l'Església de Sant Francisco de Paula de Barcelona s'efectuà l'enllaç matrimonial dels estimats amics el celebrat artista En Joaquim Suñer i de Miró i l'agraciada senyoreta Elvira Carbonell i Puig.

Beneí l'acte el Rvnt. Vicari Mossèn Lluís Munné, essent testimoniat pels compatricis D. Amadeu Bertrán Batet i D. Salvador Robert Raventós.

Termenada la cerimònia, que fou familiar degut al dol d'ambdós contraients, aquets amb un reduït nombre d'amistats es dirigiren a l'Hotel Suïç on celebraran el dinar.

Rebin els desposats i llurs famílies la enhorabona de BALUART DE SITGES.

Per a la pròxima festa del Reis, el Club «Ribas» de la veïna població, té projectada una interessant manifestacióportiva, amb motiu d'inaugurar oficialment son nou camp de sports. La festa començarà amb una solemne benedicció del non camp i totseguit, després dels parlaments del senyor Arcalde, President del «Club» i altres personalitats, el senyor Arcalde entregará la pilota als jugadors donant-se per inaugurat i celebrantse acte seguit un match de foot-ball entré el segon team del «Sitges» i el primer del «Ribas».

Estàn invitats a dit acte les autoritats de dita població, els presidents dels clubs de Sitges, Vilanova i Vilafranca i premsa de la comarca.

El volgut amic En Bonifaci Franco, actual quefe d'Estació, ha sigut ascendit a quefe de primera classe, per quin motiu el felicitem.

POLICALCIUM: Assegura una ràpida recalificació de l'organisme (*embarac, alletament, convalecències, etc.*).

De la casa constructora de calçat de aquesta vila que gira sots la raó social de «Ferrer, Clarà i C.» havem rebut un artístic almanac per al proper any. Moltes mercès.

Junt amb l'augment de tarifes de que parlem en altre lloc, la Companyia de M. Z. A. ha pujat el sou als empleats en la següent forma: Sots fins 1.500 pessetes el 35 per 100 de puja; de 1500 id. a 3.000 id. el 30 per id.; de 3.000 id. a 6.000 id. el 25 per id., i de 6.000 id. en amunt el 20 per 100.

BANCO DE VILLANUEVA

Sucursal de Sitges

CUPONS

Negociem tots els de venciment
Janer corrent que
tinguin anunciat llur pagament.

CHAMPAN LUMEN
EL MEJOR DE PRODUCCIÓN NACIONAL
GRANDES ÉXITOS
MARCA DE BODEGAS BILBAÍNAS
VINOS FINOS DE RIOJA ...
COÑAC "FARO"

Teneduria de Llibres

S'ensenya per Partida doble
amb metode pràctic modern.
De dos quarts de 9 a les 10 nit.
Carrer Nou, 6 : SITGES

BANCO DE VILLANUEVA SUCURSAL DE SITGES DEPÓSITO DE VALORES

Derechos de custodia que percibe anualmente
esta Sucursal por cada depósito cuyo nominal sea:

De ptas.	1 a ptas.	1.000, ptas.	1
1.001	2.000	2	
2.001	3.000	3	
3.001	4.000	4	
4.001	5.000	5	
5.001	10.000	6	
10.001	20.000	7	

Los de mayor cantidad pagarán una peseta por cada
10.000 ptas. que excedan de las 20.000 pesetas.

Disponible

Dr. M. Farrán

Cirujía-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Camiseria y Gouabateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

HERNIADOS (TRENCATS)

Si no queréis padecer acudid al
braguer, único medio exclusivo
para su completo alivio; remedio
eficaz y comprobado por eminen-
cias médicas. No molesta para
nada; suave en el movimiento, se
adapta como un guante. Infini-
dad de curados acreditan la Casa
de ANTONIO CASELLAS. —
Hombres, mujeres, niños y an-
cianos, acudid a curarse radical-
mente. — Gabinete reservado para
señoras y personas de delicadeza.
— Precios módicos. — Inmenso
surtido de Bragueros. — Compos-
tura y reparación de bragueros
nsados. — Se coloca *prácticamente*
por él mismo.

Antonio Casellas

Libertad, 17 : VILLANUEVA y Geltrú

VINOS de todas clases de cosecha propia

Teléfono
G.
280

LA SITGETANA

Bodegas de Juan Magrans Crespo

MOSCATEL dulce y seco MALVASIA de Sitges superior

Vinos Tinto, Clarete, Rosado y Vinagre

Despacho: Aragón, 339, chaflán Bailén; BARCELONA

LA ESTRELLA

CONFITERIA

COLMADO

CASA QUE DONA' L PÉS

Fiambres, i cada festa Brioi, Flams, Encasadas i Crema russa.

Dolços i pastes seques tots els dies

Es fan Biscuits glacés per encàrreg

FUNERARIA SALVADOR FORMENT

Servei esmerat en tot lo
referent a pompes fúnebres.

Angel Vidal, 5 : SITGES

PREUS REDUITS

LLENYES DE TOTA MENA

Pi en tacs i estelles; costes de pi (despelles de serra);

Rabassons sencers fets a tacs (propis per a cuines econòmiques i estufes);

Tacs de olivera, admetller i garrofer fets a totes mides.

PREUS ECONOMICS

SERVEI A DOMICILI

Les demandes tindran d' ésser de 10 quintars com a mínim.

Viuda i fill de J. RIUS: Sant Gaudenci, 4

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLE

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

